

Sensizliğin Őelalesi

– Asi Őair · 10 Ekim 2013

Deniz kokusu sindi benliđime
bir umut yeŐeriyor yüređimin en ücra köŐesinde
öyle ağır ki yorgunluğum
sanki yosun tutmuŐum denizin dibinde
sonra bir dua belirir dudaklarımın arasında
ellerim semada ,yüređim rûkuda
uđurladım kendimi mavinin sonsuzluđuna
öyle çaresiz ve öyle halsiz...
gökyüzü ađlıyor sebepsiz
ve ben ađlıyorum kimsesiz
gözlerim ,sanki bin yıldan kalma umut bahçesi
ve yanaklarımdan süzülen sensizliğin Őelalesi.